

זוהר לוי. "אתה אף פעם לא יודע מתי ההשראה תבוא. היא באה מתי שהיא רוצה"

||| שגיא בן נון | צילום: יוסי אלוני |||

הוא לא ישוב

ריאיון
בלעדי

זוהר לוי, אחת הדמויות האניגמטיות ביותר של המוזיקה הישראלית, שובר שתיקה של עשרות שנים • מי שנחשב לאחד מחלוצי הרוק הישראלי, עם הרכבים כמו אחרית הימים, נעלם מהתודעה מאז סוף שנות ה־70 וסירב בעיקשות לכל הצעת איחוד או ריאיון • עתה הוא מדבר, ושופך מעט אור על דמותו השנויה במחלוקת • מתופף גאוני, מגלומן מטורף, רודף נשים אובססיבי, איש סודם של בכירי המוזיקאים, ובערוב ימיו: גבר ערירי, ששרד התקף לב ואירוע מוחי, בדיוק אחרי שהחליט לחזור אל המוזיקה • "ניסיתי לתופף אבל זה לא הולך", הוא אומר בכאב, "זאת חרא של הרגשה. אני אינווליד"

סוף שנות ה־60,

אולם קולנוע, טבריה. אריק איינשטיין, שמר
ליק קראוס וג'וזי כץ עומדים לסגור חופעה
נופת של החלונות הגבוהים עם שיר הסי
יום "חזקאל". מתופף הצעיר והנלהב זוהר
לוי מחליט במפתיע, על דעת עצמו בלבד,
לפצות בסולו תופים ארוך, שמעולם לא היה
חלק מהשיר. הוא עוצב את עיניו ונכנס לאר
קסטוד של הפצצת התופים, כאילו אין מחס.
כעבור ארבע דקות רצופות של טראנס, חוטף
זוהר מהמנום בראשו הקראוס. הוא עוצר את
נגינתו בבחלה, פוקח את עיניו ונדהם לגלות
שכל הקהל עוב את האולם בזמן הסולו המאור
לתר. אריק איינשטיין וג'וזי כץ עומדים בצד
המזמזמז ומפוצצים צחוק.

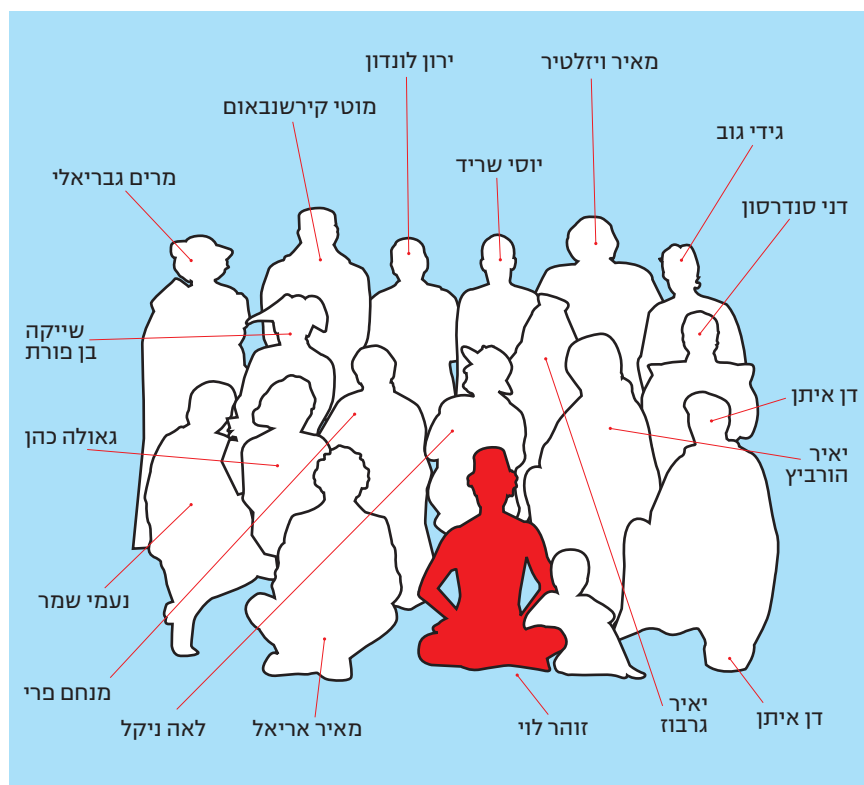
“לאנן בעלם זוהר לוי?” מאז שנות ה־70 השאלה הזאת הפכה לאחת התעלומות המסתוריות ביותר בתעשיית המוזיקה. לוי, מתופף גאון ומלחין מהפכני, היה אחד המוזיקאים החשובים והמשפיעים ביותר ברוק הישראלי של סוף שנות ה־60 ותחילת ה־70. הוא נחשב בצדק כמי שחקרים את זמנו. הוא הקים והגן היג את אחרית הימים, להקת הרוק הישראלית הראשונה ששרה בעברית. כתב את המוזיקה למחזה הסאטירי “מלכת אמבטיה” של חנוך לוין שהרעיש את המדינה. הלחין קלאסיקות כמו “העץ הוא בבויה” ו”פתחי לי את הדלת”. ליווה בתופים את האמנים הכי גדולים: אריק איינשטיין, שמוליק קראוס, שלום חנוך, חזה אלברשטיין ומי לא. ובה להעצמה מצד הבורא, הפוליטיקה והתקשורת. ויום בהיר אחד הוא ירד למחתרת.

לאו נעלם וזהו לוי? ולמה? במשך 30 השנים האחרונות הוא רחוק הצעות מו"קיות מפתות, הטיל ועל אינספור בקשות ריי אייוו, וניתק קשרים רבים עם אנשי הברנזה. נראה כי היעלמותו דווקא העצימה את ההערכה כלפיו, והנה, במלאת 40 שנה להצגת "מלכת אמבטיה" ולקראת יומולדתו זהה להקת תאטרון הימים בשנה הבאה, המתגורר בדמוקרטיה שובר את השתיקה התקשורתית הארוכה, ומדבר בפעם הראשונה על אכזבתו מעשיית המו"ק, ההתבודדות במגורים, האובססיה לנישואים, העסקים שקרסו, השקיעה בחימום והתקשורתיות הכלכלית. אמנים רבים, מאריק איינשטיין ועד סטיבן ברוקה, שולחים דרישות שלום. ואם זה לא מספיק: וזהו לוי מספר איך רגע אחד שהחליט לזהו לזהלחץ, לתופף ולקליט, נקטעה תוכניתו באכזריות על ידי אירוע מוזיאלי ותקעה לב שותתחשש בו זמנית.

זוהר לוי נולד בבגדד לפני 67 שנה. אביו סעיד עבד בשגרירות האנגלית בעיראק והיה מקורב לשלטונות. המשפחה חיה בכל טוב. כשהיה בן עשר עלתה משפחתו ארצה, היישור מברית מחנה ישׂראל הסמוכה ללוד. זהו היה מעבר טראומטי. מחיי השפע בעיראק

צילום קבוצתי שיזם זוהר לרגל פתיחת הבר-מסעדה "המוסד". "אני צריך להקים חברה ששמה 'בוץ השקעות'", הוא אומר צילום: בן לם

לחיים על גבול העוני; חמש נפשות (וזהו) האה הכבוד לאילנה ונינה) חיו בחדר קטן אחד בטור מלכות, שירותים ומים. סעיד לא מצא מקום להחלומות את כישרויו. עבר גבב תפיר ימים מהפרדסים הסמוכים למעברה ומכר אותם כדי להתקיים.

זהו לוי היה אסטרודיקט, בוגר בית הספר של החיים. "כבר מילדותי תופפתי על כל דבר ועם כל דבר: פחי ובל, סירים, כיסאות, כלי מטבח, קופסאות וזיתים, כקבוקים, אוכלים ויגם על הגוף שלי", הוא מספר. בילי האהוי ליום והצריפונים, בסביבה של עולים מארצות רבות, הוא נחשב למגוון בטעמות מוזיקליות: הוא למד שירים עבריים ותופף במקלחת בית הספר שבה היה חבר עם הזמר בבי שושן; גילה מוזיקה ליריקונים כשליווה את להקת ריקודי העם עלומים; ושמע בבית אום כולתום.

לאחר שירות צבאי מקוצר בחרמ"ט ובמק"ביל לנישואיו ("חסיי החלומות") עם פק"רת הבנק מימי בעורו בן 22 (וגירושהם חמש שנים לאחר מכן), עבר וזהר כמאופר במנוצרי. הוא שונים בארץ ונע ביל לאופרופרו. הוא תחמקעו כשליווה את הבסיסט האגרי לארי

סוף 1969, לאחר שהוזהר השביעי היי גם ללהקת הלייוו של רן אליור, והה להלחין ועיבד מוזיקה להצגה הסאטירית כתאמטיה' שכתב הנובר ליוני, מהדצי המפכניות והשוערודייטיות ביותר

גה אחרי שבועיים. הכול היה פוליטיקה. אבל תנובר ליון לא שם דיון.

"אני" וזכרת שוזהר היה מאוד החלטי עם הרעיון שועשים את 'מלכת אמטיה', והוא נלחם על זה בשינוי יותר מכולם", אמרת

צדו בישראל. החיבור בין הטקסטים של לרוק של זוהר יצי' ניצוצות מקסימים, "אלוהי הקד", "לקקו אחים לקקו" ו"אחים זבולו". אבל ההצגה בתקלה בחתונת ה"שירי האלבום נפסלו ברדיו, וההצגה ה"אחר" הופיעה מעטות. "באסה שווקאל לא פתחו לזה", הוא נזכר. "הורידו את ההצגה

מהאסטרדה והטסירה, וזהר עבר לכיכר התחוקה העטוב. במצע 1970 חקיקת את הלהקה, שהייתה מעין פרוץ גרופ, להחליט את גיוון כץ מהחלונות הגבוהים, חנו יובל מהשלוש רים שירה וגיסרה, אלי מגן מלהקת הנח"ל בשירה וכס ושלמה מורחי מהבמה ההשמלית בגיטרה חשמלית. הלהקה לא הספיקה לחקק ליט אלבום, אבל תחומה על השירים "בלדה לעזוב קיבוץ", "שני צבים", "דוקטור יארינג" וגם הסרטו של וזהר לוי "אני בדרך למוסד

הסגור" (שהוא גם הלחין). הלהקה התפרקה מהר מאוד בגלל גלגול נוסף של מאבקים בין קראוס לזוהר (ראה מסגרת).

פתחו לי את הדלת

וזהר לא ויתר על חלומו להקים הרכב מקור
י משלו. באמצע 1971 הוא עשה זאת בהצ
לחה אמנותית גדולה כשהקים, הלחין והנהיג
להקת תזמורת ישראלית הראשונה ששרה
עברית, אחריה הימים. הוא אף חיבר
מוכשר ומגוון, שכללה את מיקי אלוני
שבאה מלהקת ה"נח"ל, את יצחק קלפטר שה-

גיע מהצ'רש לילים, את הבסיס והזמר אלי מן
הואה את שרשן כסולן. תהליך יצירת האלבום
היה ארוך. דודר הלחין שירים מורכבים וקשים
לשירי משוררים שבחר, מחזיתים של
המחנך לויך, שהגיע אל פעם לחזרות. "הסתר"
היה זמן הרבה זמן עד הטקסטים האלה עד שזה
יצא, הוא אומר. "הם היו שונים, כי אז לא
כתבו ביצורה אישית כזאת. לא התפשרתי ולא
הסכמתי שהאקלה תחפץ". מכיוון שלא גיגן
על כל חמוני ולא עד לכתוב חורים, שקלש

את עצמו שם את השירים שהלחין ללא ל"ו יורד על סלילים עד לזמן את ההלחקה. "וזה מוזיקאי טבעי", רביש, מוכשר והייתי רוק עזבירי, "אומה אלי מגן. "אבל המוזיקה שהוא חירב היתה קצת, אך לומר, לא ממוקדת. בעצם אני רוצ'רלי", למרות שאין לבנו קרדיט על זה, עיגלנו והשקמנו את רוב ההדברים שווה הלחין. הרמוניות וגם חל- קים הדרבנים."

במקביל להקלטות, אחרית הימים התחילה להופיע, אבל כל הצליחה למשוך קהל להופעות והיו מחשבות על פירוק. ואז הגיע אריק איינשטיין, שזכר לטובתו את זוהר ממימי לונות הגבוהים, וסיפק לגלג הצלה ממיני חסות. הוא הורה להקים להופיע בשמותיה. זוהר גייס את נסים אלון לעזור בהעמדה. "זוהר היה כמתפזר מוכשר וקצת אדיש טוב", אומר איינשטיין. "עברנו כמעט בחלונות הגבוהים, אבל שם הוא לא היה משוחרר כל כך בגלל שמוליק, אתה יודע. אבל היה לו קול של שמוליק. אחד ירית זה ירמיזו וגולת הכותרת שלו. להקה מחר ירית עם סאטור מיוחד, תרבות לוורד להרכיב

המוכרש. הוא פשוט עשה שם עבודה טובה".
אבל תגובת הקהל והתקשורת, נשארה פשוט: שרת: המוזיקה הייתה חדשנית, ורועשת וקשה מדי לזכור. "הלחנה דפנה", אמר וזהו זה היה יותר מדי מתקדם. הייתה תקופה שהלחנות בצנזורה היו מכה. לא היה פרגון המעיתונות והמתקשרות. אם היה מבלבש עשה הלחנה בזמן קיומה איזה עיתונאי טוב, זה היה נתון פרש אולי. אבל אז הם לא שמו זין. היה כמה אמנים פריקים שזכו להופעות, לא מה הצדדי אורי לפישני, בשבילם זה היה הידועה והיחידה. אבל הקהל לא, בעצם, גם היה חיבקו אותנו. אבל הקהל לא, בעצם, גם היה הרבה אמנים שלא פרגנו ללהקה, כי היא איזי מה עליהם. אחריה הימים לא שבלה עשה להם את הלך למי שהעני. "הרבה חצי שנה של הופעות שהתרכזו כלכלית, המופע שנה ורלהקה התפרקה. הלאבום שלה השתחרר בסוף 1972 כשהלהקה כבר לא הייתה קיימת. אחרי 1972 כיום לאבן דור ברור הישראלי. מבין כל שירי הרוק הקצבניים והיצירות המורכבות, הקהקה והתקשורת העדיפו ברבות השנים את הלהקה ההרמוני "העץ הוא גבוה" המלווה של לוי עם שירתה הרבה של איזי מגן. ואיזה שיר אולי

המועד על זוהר? "פתחי לי את הדלת", הוא אומר. "המילים של 'פתחי לי את הדלת' זה הכי עמוס קינן שיש. עמוס סתה הרבה, וזה שיר על עמוס ושנות הרבה. בתחלת הכניא לי את הטקסט הזה ונא אמורסקי, שאלוהו אותו בשביל הורדאים, ונא לקחתי את לא־ חרית הימים. זה לא התאים להם, לדוראדם. השיר שלי." הנוקשות בקולו של זוהר מתחלפת ברכות. "יש בזה שמחה גדולה, בלהע־ ליה לחרש. החרדוש שישיר הוא את המעברים בין לייקיה לבנים. שיר זהו את כל הסגנו־ ונות. ההשראה, אתה אף פעם לא יודע מתי היא תבוא. היא באה מתי שהיא רוצה".

זוהר כל כך אהב את השיר הזה, עד שגנעו בו כדי לחזור אחרי דרגמנים יפה את 22 בשם דורית גרי, בתה של אשת התיאטרון פנינה גרי. יום אחד דורית גרי חזרה לביתה ברמת אביב, למרגלות דלת הכניסה הצמודה, והי שפעה, לראות על ענק קעק 30 ודרים בצבע תואם־ צהוב. על הרף שצורף לזר הדפים זוהר נתן מילות השיר "פתחי לי את הדלת", ולדי שם השיר חוסר בכתיב די את המילה "צהור" כה". דורית נמסה. "הזר עם השיר היפה שזה

זוהר לוי: "אני כועס כי אחרית הימים הייתה צריכה להצליח, אבל ללהקה לא הייתה טבלנות. הם רצו להתפרנס, אז הם הלכו לחלטורות. אלי מגן הוא חלטוריסט בדם. היינו אמורים לעשות אופרת רוק, חנוך לוין הסכים, ובדיוק אז הם לא רצו להמשיך"

דבקה מיכאלי: "פעם, בהופעה, סיפרתי בדיחה על מתופפים בלי שכל. איך שסיימתי את הבדיחה זוהר קם להרביץ לי. הוא רדף אחריי לאורך כל הבמה. נכנסתי מאחורי הקלעים, והצלחתי לברוח כי בדיוק ההופעה התחילה"

הוא לא ישוב

לי וואו בלבב", נוכרת גריי. "הוא היה מאוד רר"

מנטי ורגיש. פתחתי לו את הדלת". זוהר ורר רית היו בני זוג במשך שלוש שנים.

למחוא כף ביד אחת

בינתיים, על אף שלא הייתה קיימת יותר, להקת אחרית הימים צברה תארים רבים, בהם להקת השנה של קול ישראל, גלי צה"ל ו"להיטון" ופרס "כינור רוד" (שמונה ער היום בגאווה על מדף שידת הטלוויזיה בדירתה של שמחה, אמו של זוהר, בבית ים). למרות ההצי' לחה המאוחרת ואולי בגללה, זוהר חש אכזבה עצומה מפירוק ההלקה. "נשארה לי צלקת", הוא אומר. "זה היה צריך להצליח, אבל זה לא הלך. לחברי אחרית הימים לא הייתה סבלנות. הם רצו להתפרנס, אז הם הלכו לחלטורות. אלי מן גז' הוא חלטוריסט ברם. מה היה עשוי? ליווה אמנים. חזר לעשות את מה שעשה קודם".

גם על גבי שושן זוהר כעס. "הוא רצה שא' נשים ילכו אחריו כמו גורר", אומר שושן. "הוא היה צוחק עליי: 'בשביל זה עזבת, כדי ל'ע' שות את 16' מלאו לנער?' ביג דיל! אז מה יצא למי, נהיית כוכבי". בתקופה שבה הופעתו במועדונים כדי להתפרנס זוהר לפעמים הצ' טרף אליי, ישב בקהל בצד ואמר לי: 'מה אתה עוצמת את זה, אתה לא מתבייש? אתה מבזה את עצמך!'. הוא חשב שחברי אחרית הימים מכרו את נשמתם, ירדו לזנות".

"למה אני כועס?", זוהר לוי עדיין חי את תחושת הבגידה. "היינו אמורים לעשות אופרת רוק של אחרית הימים. הצעתי את הרעיון לח' נוך ליון, הוא כבר הסכים לכתוב והיו לו רעיו' נות איך לעשות את זה. ובדיוק אז הם לא הצו' להמשיך, וזה לא יצא לפועל. היו לי עוד גם שירים שרציתי להכניס, למשל 'ארוון סמוקט' שכתב חנוך ליון, אבל לא הספקתי. לעולם לא נדע מה היה קורה אם לא היינו מתפרקים".

לאחר פירוק אחרית הימים זוהר חזר להקי' ליט רוק מקורי וצמצם את פעילותו המוזיק'

זוהר נגד שמוליק

זוהר לוי ושמוליק קראוס, המוזיקאים עם הדם הכי רותח בישראל, ניהלו ביניהם קרבות שכללו תוכים וראשעים שבורים. השבוע, המלחמה התחדשה

ההקלטות עם להקת החלונות הגבוהים הפכו את זוהר למתופף מבוקש מאוד בהקלטות ובהופעות. עם זאת, הפעילות בלהקה לוותה במריבות רבות בינו לבין שמוליק קראוס. "לא אהבתי את זוהר", מספר קראוס ל"תרבות מעריב". "זוהר לא תופף, הוא עשה רעש. התיפוף שלו הפריע לשירה. הוא רצה שישמעו תופים יותר מאשר את הראש שלייה. הוא היה נכנס לפני הזמן, וקיבל ממני מכות בראש. נתתי לו נוגרות לא במצע ההופעה. זוהר גם לא אהב אותי כל כך. הוא היה מקנא בי. הוא

אמר לי בזלזול על המוזיקה ששבתאי לחלונות: 'איוז מוזיקה אתה כותב? זה מתלקק לאנשים'. אמרתי לו: 'תלקק לי בתחת! תכ' תוב אתה יותר טוב, נראה אותו...'

"איוז טשויות, הוא מבבלב ל'ב'ציעם', מגניב זוהר. "אני נכנסתי לפני הזמן? זה שמוליק שהיה ממחר בקצב, בשירה ובגטי' רה. אני קינאתי בז' אני לא סבלתי

לוי בהופעתו האחרונה, 1987. "פתאום הוא החליט לתלוש את המיתרים מהפסנתר, וזכר ירון לונדון צילום: גרי אברמוביץ

השקט הזה? תקשיבו לו טוב טוב", אומר זוהר, "אין שקט כזה בשום מקום".

אבל זוהר הוא אדם אמביוולנטי. לצד משי' כתן לון הבוהיסטי, טוב לבו ונדיבותו, הוא גם כעסן מאוד ובעל פתיל קצר. פעם הופיע על אותה במה עם רבקה מיכאלי. רבקה'ה הייתה צריכה למשוך זמן עד שהתזמורת התחברה, ולכן סיפרה בדיוח מהו'אנר שמתאר את המ' תופפים כחסרי מוח. "אין שסיימתי את הבדי' זה זוהר קם להרביץ ליי", טוענת רבקה'ה, "הוא רדף אחריי לאורך כל הבמה. נכנסתי מאחורי הקלעים, והצלחתי לברוח כי בדיוק ההופעה התחילה". זוהר לא זוכר את המקרה. לעומת מיכאלי, רבים בבוהמה התרגשו מאוד מחבר'תו. הוא התחבר בין היתר עם אורי ליפשיץ, מאיר ויולטיר, דורי כן'זאב, דני סנדרסון, יאיר הורביץ וירון לונדון, ואת מאיר אריאל הג' ריי כחברו הטוב ביותר. האמנים אהבו להת' ארח בבית אמו שמחה לוי בבת ים, אישה בר המית בעממתה, ליברלית ונדיבה. "זוהר הוא איש עם המון חוש הומור", אומרת אחותו נינה יונג. "כשהוא היה מביא אמנים לבית אמא, היא פתחה להם בקפה. זוהר אמר לאמא בערבית, בשקט, מה להגיד להם, וכך עשתה. והאמנים היו בטוחים שאמא היא שם דבר, ממש גאונה".

מסעדת "שכל המדרגה"

הקלטותיו האחרונות של זוהר כמתופף היו ב'1977 בשירים "ואתם רוקדים" ו"טוטי טוטי", בתקליט "לימונדה" של דורי כן'זאב. השניים גם פתחו יחד בשנת 1979 את מוז' ערדן ההופעות שלוק, שלא האריך ימים. בסוף שנות ה70 ובתחילת ה80 התרכו לוי כהלחנה לתיאטרון. בשתי הצגות, "הגל' גול" ו"אגממנון", הוא זכה לעבוד עם סטיבן ברקוק, משחקני התיאטרון והמסך המוערכים ביותר בבריטניה, שהשתתף בסרטים "חת' פזו המכני", "רמבו", "השוטר מבברלי הילס" ועוד. "בהצגה 'הגלגול' זוהר אלתר ויצר קטע מוזיקלי פנטסטי", אמר השבוע ברקוק בשחה מאנגליה. "הייתה לו יכולת להרגיש ולהבין את הרגשות המתאימים למחזה. הוא מלחין ופרפורמר מעולה. שנה לאחר מכן עשינו את 'אגממנון' וזוהר היה אפילו יותר נפלא. נכון, יש לו דם חם, אבל זה בסדר, הוא מיוזקאי, זה עזר לו לעבוד. תמסור לו את אהבתי".

הר הייתה השפעה אישית על חייהם של אמ' גים רבים. את דני סנדרסון זוהר רדף להעז' ולהופיע לראשונה על במה לבד. "באתי מכ' ורות, גוזו ודודה, הייתי איש להקות, ועמד'תי בפדרשת רכים", אומר סנדרסון, "זוהר הוא זה שדחף אותי לקדמת הבמה. הוא צדק שזה המקום שהיה לי טבעי להיות בו, אבל לא יד' עתי את זה. הוא ראה את זה ואני לא. אנשים שידעוים לשחות תאורטית, לפעמים צריכים מישורו שידחף אותם למים".

בעבור אסף אמדורסקי, זוהר לוי הוא המוזי' קאי שהשפיע עליו יותר מכל אחר אחר. "בגיל צעיר מאוד, שמונה או תשע, זוהר כבר לימד אותי שיעור בלתי נשכח באלתור", אומר אמ' דורסקי. "בביתנו הוא הדגים בפני איך מלחי' גים ספר טלפונים במבחר סגנונות. הוא פרש עליי את הסתור ואז שהתחלתי ללמוד פסג' תר, בתחילה בקונטרטה לאבא שלי שדחף אותי ללימודי' פסנתר בקונסרבטוריון ליד קפה דיצה. אל התרסא את הילד", הוא אמר. לאורך השנים לא היה אילבום (כולל זה של תערובת אסקוט) שבו לא היה מעורב. תמיד ביקשתי שיבוא אליופן ו'או לחזר החזרות לתת עצה או חיזוק או כאפה מטלטלת. גם אם לא תמיד

שעיתי לעצותיו – מאוד היה לי חשובלשמוע מה זוהר יגיד ואם אני בכיוון הנכון".

ההופעה הבימתית האחרונה של זוהר לוי התקיימה בסוף שנות ה80, והיה זה שי' תוף פעולה קצר מאוד בינו לבין ירון לונדון. כמופע לונדון הקריא שירה ישראלית, וזוהר הפגין יצירותיו יוצאת דופן. "בכבודה הוא נכנס מתחת לפסנתר, אני לא יודע מה עבר לו בראש", אומר לונדון. "משום מה זוהר החליט שהוא לא יפרוט על פסנתר, אלא שהוא ית' לוש את הארזי לאורך כל הבמה. נכנסתי מאחורי לי אילת לפאתי הבמה, נכנס מתחת לפסנתר ועשה דברים מאוד מאוד משונים. זו הייתה ההופעה היחידה עם זוהר. אחר כך המשכתי במופע בלעדיי". בדרך הזויה זו נפרד זוהר לוי סופית מעולם המוזיקה. מאז הנטישה, הטיל וטו מוחלט על כל הצעה או בקשה שקשורה אליו. יהודה עדר הציע לזוהר ללמד ברימון פעמיים בשבוע. תגובתו של זוהר הייתה: "אין מה ללמד. בשיעור שלי תן להם חופש". הוא דחה משרד פרסום שביקש להשתמש בשיר "יום הולדת" לפרסומת. עיתונאים רבים ביק' שו לראיין אותו ונדרו. וכמובן, הצעות לאי' חורים או לערבי מחווה של אחרית הימים וכיף התקווה הטובה נתקלו בסירוב תקיף. "אחזר אף פעם לא יוצא טוב", אומר זוהר, "חוץ מאשר ל'פוגי' (כך הוא מכנה את כוורת), כי זאת היי' תה להקה מגובשת והם אוהבים כסף. וחוצאות, ממש לא בא לי לפגוש אותם עוד פעם, את חברי אחרית הימים. אני כועס עליהם".

היה ממארכי הימים. הקשר הווגי הארוך בינ' תר שלו היה עם ציפי מסטבוים, ונמשך כשמו'נה שנים. הם הכירו ב'1985 ולציפי היו שני ילדים מנישואים קודמים, בני שלוש ושש. זוהר עזר לה בגידולם ונקשר במיוחד לבן הקטן יותר, ינוש. לאחרונה אמר לה כי הוא חש חרטה שהם לא התחתנו. בשנת 1987 פתחו זוהר ומסטבוים בר'מסעדה ברחוב ריינגרף שנקרא "המוסד". לכבוד פתיחת המקום, ששמו ניתן בידי עמוס קינן, יום זוהר תצולם קבוצתי של הבהומה, התקשורת והפוליטיקה הישרא' לית, שמופיע גם כאן. אבל למרות הנחבת המכובדת, המסעדה הגיעה לסוף דרכה כע' בור חרות משנתיים. לאחר גסירת המקום אמר זוהר, בניצוית האופיינית: "אני צריך להקים חברה ששמה 'בוץ השקעות'. והמקום הבא שאני אפתח ייקרא 'שפל המדרגה'".

20 אלף שקל בערב אחד

לפחות דבר אחד טוב יצא לזוהר מהמסעדה. הוא פגש שם לאחר שנים רבות את חבר הי' לדות מהמעברה בינו טייב וגלגל איתו שיחה על אחיו, משה טל. טל עבר לאוקלהומה ופיתח תוסף דלק בשם "7-IK" שאותו שיווק בתצל'תו גרולה ברחבי ארצות הברית. זוהר התלחב פעמים לארץ. אחר כך היא חזרה והוא שחל לה כסף שיממן בה ובמשפחה שלה". זוהר: "היא הייתה פצצה, אז הזמנתי אותה לפה, אבל היא לא הייתה ענייה ולא שלחתי לה כסף".

כך או כך, זוהר לא נורע כחסכן גדול, בל' שון המעטה. בתקופות מסוימות הוא הימר לא מעט, בארץ וגם באנגליה. אמן ירוע מספר שהוא עשה פלאים: ירדה של 350 אחוז בוי' הום האוויר, ויטכסן של 11 אחוזים בצריכת הדלק והעלאת איכות הדלק. עם זאת, זוהר נתקל באכזמות מצד חברות הדלק. "אכל'תי הברה הרא', הוא אמר. 'חברות הדלק לא אפשרו למוצר להגיע אל השוק כי זה מוביל להסכון בדלק וכי יש להן תוספים משלה, פחות טובים. רציתי שהמוצר יצליח כי הוא יכול להקטין את זיהום האוויר, אבל חברות הדלק הכשילו את זה". אחרי שנים ארוכות של